

Diskuse k Občanské smlouvě

06. 12. 2009

ústava (Jan, 07. 12. 2009 00:31)

Pokud jsem to zachytil správně, tak jste nyní změnili Ústavu TSO, zkrátili. Jestli je Ústava základní právní dokument a vlastně jeden z mála právních předpisů v TSO (ne-li jediný), tak potom nevím, jaká je nyní právní souvislost Ústavy a Občanské smlouvy. Co je vyšší? Vše se odvíjí od občana, takže by Občanská smlouva měla mít vyšší právní sílu, než Ústava. Vaše Ústava nyní vlastně jen charakterizuje Váš pohled na chod společnosti. V podání, jak jste to napsali, to není žádný právní předpis. To je popis stavu, který vnímáte. Jako skutečný právní dokument - předpis vnímám teprve Občanskou smlouvu. Potom ale byste neměli mást pojmy a jako Ústavu byste měli dát Občanskou smlouvu. Ústava je brána jako základní zákon, kde jsou pravidla pro chod státu. Jestli trváte na názvu Ústava pro popisek Vašeho pohledu na svět, potom tedy nazvěte Ústavou i Občanskou smlouvu. Nebo charakterizujte mi Vaše chápání vztahu těchto dvou základních dokumentů TSO a proč jste vydělili nynější Občanskou smlouvu z Ústavy (když text vyňatého dokumentu je principiálně takřka totožný s původním zněním)?

odpověď Janovi (ústava):

Jak jste správně postřehl, změna návrhu Ústavy TSO spočívá jen v jejím zkrácení (také ve zpřehlednění), neboť jsme z ní vyňali obsah Občanské smlouvy, jenž v ní byl jaksí navíc. Obdobně jsme již dříve z Programového prohlášení OF oddestilovali Ústavu TSO, takže se po návrhu Stanov HO TSO a Občanské smlouvy stalo překonaným a nadbytečným (nebylo v něm nic, co by neobsahovala Ústava, Stanovy HO a Občanská smlouva).

Po vyjmutí Občanské smlouvy Ústava nadále ustavuje vnitřní chod TSO, jako pravidla fungování tří horních orgánů (správ) a jejich vztahy ke třem dolním organizacím. Také organizace dolní trojnosti tím dostávají vlastní vnitřní pravidla v podobě Občanské smlouvy a Stanov HO TSO. Logicky bychom měli vypracovat vnitřní pravidla také pro kulturní organizace (rodina atd.). Jenže kulturních organizací může být mnoho a natolik rozdílných (např. jako divadlo a rodina), že v jejich činnostech nenalzáme nijakého společného jmenovatele. Konec konců jsou to organizace především sféry volnosti, jíž lze těžko něco předepisovat např. jako pro všechny stejnou „manželskou smlouvu“. To, co je v kulturní organizaci politické, to se může řídit podle Občanské smlouvy, co je v ní hospodářské, se může řídit podle Stanov HO TSO.

Jako se v sociálním vývoji z původní totální jednoty postupně oddělovaly tři horní sféry, tak se z našeho celkového pohledu na TSO (na jeho Ústavu) postupně oddělila ustanovení jednotlivých organizací dolní trojnosti. V obou případech (horním i dolním) se oddělovalo to politické a ekonomické, zatímco to kulturní odděleno nebylo, ale jaksí zbylo po oddělení toho ostatního.

Protože bez Ústavy TSO nelze Občanskou smlouvu ani Stanovy HO TSO v žádné totalitní Ústavě realizovat (snad pouze napodobit), je třeba oba nižší dokumenty chápat v jejich bezprostřední souvislosti s Ústavou TSO. Vedle chápání celku je však třeba jasně chápat také jednotlivosti, což vyžaduje, aby byly všechny tři zmíněné dokumenty od sebe jednoznačně odděleny. Obdobně je přece lépe vyjádřit se ve třech kratších větách, než snažit se všechno vyjádřit v jedné dlouhé větě, na jejímž konci si sotva vzpomeneme, co bylo řečeno na počátku. K příslušnému oddělení se nám však ani v průběhu oponentního řízení (diskusí na webu) nedostávalo dostatečné inspirace (ani nás nenapadlo). Ne že by tu potřebné inspirace nebyly (vycházejí totiž neustále od úřadujícího buddhisattvy Majtréji), ale jasněji jsme je příslušným způsobem dokázali postřehnout až nyní.

Posledním impulsem k vyjmutí Občanské smlouvy z Ústavy TSO byl olomoucký Seminář o TSO (listopad 2009), v souvislosti s nímž bylo několikrát poukazováno na nesnadnou srozumitelnost Ústavy TSO. Jak byla krátká, tak byla jaksi přehuštěná. Ukázalo se, že to, co ji přehušťovalo byla právě Občanská smlouva. Jejím oddělením jsme pro TSO navíc získali předlohu dokumentu, jehož slavnostním podpisem se bude moci každý nový občan zavázat k naplňování jeho obsahu, jako k řádnému výkonu „ctihodného úřadu“, jako se kdysi zavazovali zvolení velkomoravští druidové k úřadu velekněze-vladyky (nejvyššího vojevůdce).

Věříme, že po prvním dojmu, jakým na Vás tato změna zapůsobila, časem přece jen nahlédnete, že nové pojetí dokumentů TSO představuje v metodice TSO výrazný pokrok. A protože se jedná výslovně o „návrhy“ příslušných dokumentů, není třeba v nich ani do budoucna spatřovat neměnná dogmata. Právě proto jsou přece předmětem diskuse. Vždy jim tedy přejme možnost zdokonalování...

-zmp-